

Katrien Van Herbruggen: “In Sint-Norbertus starten vanuit een positieve beleving”

Een pittige vrouw, een rasechte Antwerpse, die woont op amper 700 meter van het Sint-Norbertusinstituut, in de Lange Lozanastraat, iemand met 25 jaar ervaring in het onderwijs... Wie zou er beter de nieuwe adjunct-directeur en campuscoördinator van de school kunnen worden dan Katrien Van Herbruggen.

Bij de ZWK roept de naam Van Herbruggen ook leuke herinneringen op, want Marcel met de gelijknamige familienaam was jarenlang de animator op kampen en feestjes van de zangers. En hij gaf bovendien les in de lagere school. Familie dus?

“Hij moet een nonkel zijn langs de kant van mijn grootvader, die echter stierf toen ik vier jaar was en met die tak van de familie hebben we nog weinig contact,” begint Katrien.



Kende je trouwens de ZWK vooraleer je hier in oktober 2021 startte?

Katrien Van Herbruggen: “Eerlijk gezegd: neen. Maar ik kreeg al dadelijk het bezoek van enkele van jullie bestuursleden om kennis te maken en om eventueel af te spreken voor de voorziene misviering op 11 november, die echter wegens Corona uiteindelijk niet plaatsvond. Intussen heb ik al wel jullie lokaaltje ontdekt, waar ik af en toe de briefwisseling onder de deur stop. Ik heb me wel voorgenomen om eens te komen luisteren bij een uitvoering.”

Maar wie is Katrien Van Herbruggen precies?

“Ik kom zelf uit het Antwerpse, maar ik ben wel getrouwd met een West-Vlaming uit Ieper. Wij hebben samen twee pubers: een dochter en een zoon, 15 en 13 jaar. En wij wonen dus niet zo heel ver van de school. Praktisch.

Ik werd geaggregeerde in het lager secundair onderwijs aan de Karel de Grote-hogeschool met de vakken Frans, Aardrijkskunde en Economie en daarin heb ik ook les gegeven. Eerst aan het provinciaal instituut Sint-Godelieve, later van naam veranderd als avAnt. Ik heb daar ook vier jaar aan 'remedial teaching' gedaan."

Hoe kwam je dan eigenlijk op Sint-Norbertus terecht?

"Ik was bij avAnt ook vier jaar coördinator. Maar wilde ik verder gaan in de richting van een leidinggevende functie, dan moest ik opnieuw gaan studeren om een Mastersdiploma te behalen. Ik volgde bijgevolg aan de Universiteit Antwerpen de cursussen 'Opleiding en opleidingswetenschappen', dan volgde nog een jaartje Sint-Ursula in Wilrijk. Maar ofwel ben je ambitieus en dan ga verder op zoek naar een andere job, ofwel blijf je thuis zitten.

Ik had dus ambitie en ik volgde op de website van Katholiek Onderwijs Vlaanderen de vacatures. Ik wilde wel in het Antwerpse blijven, maar de vrije functies leken niet zo dik bezaaid. Toen las ik de vacature voor adjunct-directeur in Sint-Norbertus en na een strenge selectie kreeg ik van het schoolbestuur de kans om in deze functie te stappen. Ik ben ze er dankbaar voor."

Als ik het goed begrijp, heeft mevrouw Behets de algemene leiding van de scholengroep en ben jij verantwoordelijk voor de campus Sint-Norbertus?



"Ja, het is ook een toeval dat wij beiden op hetzelfde tijdstip begonnen. We hebben ook heel gelijklopende ideeën over de manier van leiding geven. Bovendien verjaren we exact op dezelfde dag. Alleen ben ik enkele jaartjes jonger (*lacht*)."

Je wist ook dat Sint-Norbertus een heel diverse school is?

"Dat valt best mee. Vergeet niet dat ik al eerder ervaring had met de leiding van een campus, waar er een haast gelijklopend profiel was, met een gelijkaardig studieaanbod. Ik ben hier dus verantwoordelijk voor de dagelijkse gang van zaken.

Ik weet ook dat je het hier allemaal moet bekijken in de grootstedelijke context. Maar ook dat was me niet vreemd in de provinciale school. Vele leerlingen komen hier binnen met een stevige rugzak en zij hebben dus sturing en begeleiding nodig. Dat laatste geldt wellicht zowel voor de leerkrachten als voor de leerlingen. En dan is het goed te weten dat je daarvoor o.a. het CLB of andere gespecialiseerde organisaties kan aanspreken.”

Je hebt zelf ook wel ervaring in ‘remedial teaching’ en je schreef daar overigens enkele boekjes over...

“Ik schreef inderdaad boekjes over ‘Studiebegeleiding Frans voor de 1^{ste} tot en met de 3^{de} graad’ en ook ‘Eerste hulp bij dyslexie voor de 1^{ste} tot en met de 3^{de} graad’. Dat sommige leerlingen problemen kenden met dyslexie heb ik zelf moeten ondervinden toen ik les gaf. Hoe pak je dat aan en bestaan daar aangepaste oefeningen voor opdat ze uitspraak en spelling beter beginnen te beheersen.

En dan komt erbij dat de kinderen Frans meestal geen gemakkelijke taal vinden. Daarom zochten we naar sommige veel gebruikte klanken en we probeerden te zorgen voor een bepaalde structuur. Op die manier hadden ze een soort kapstok om op terug te vallen, want het is duidelijk dat er nood is aan structuren.”

Jouw voorganger op deze stoel vond het jammer dat er zo weinig ouders naar de klassieke schoolcontacten kwamen. Nog steeds een probleem?

Inderdaad. Het blijft moeilijk om met de ouders in contact te treden, maar ik denk dat zoiets ook moet groeien. Ik geloof b.v. heel sterk in een positieve benadering in plaats van uitsluitend slechte nieuwsboodschappen.

Ik denk b.v. aan toffe acties, die de leerlingen verwezenlijkt hebben en waarmee ze kunnen uitpakken op een marktje op de speelplaats. Of aan het kennis maken met een mini-onderneming. Ook bepaalde work-shops lijken me mogelijk. Dat moet een brug naar de toekomst kunnen betekenen.



Ik wil me echter ook inzetten op het vertalen, want wij zijn een katholieke, Vlaamse school met het Nederlands als voertaal. Sommige ouders beheersen echter het Nederlands onvoldoende, zodat we bij gesprekken moeten inzetten op vertalingen met behulp van tolken. Wij hebben gelukkig ook een goed multi-cultureel lerarenkorps, wat maakt dat er verschillende talen in huis zijn en dat kan ook praktisch zijn.”

Al positieve momenten meegemaakt sinds jouw aanwezigheid in de school?

“Diversiteit in de school in de meest brede zin van het woord. Niet alleen de etnische achtergrond, maar ook de verschillende lerarenstijlen en karakters. Dat maakt het allemaal boeiend.

Ik stel b.v. vast dat onze leraar godsdienst op zijn eigen manier zowat alle leerlingen mee heeft, ook al zitten er veel moslims bij. Godsdienst is immers meer dan een overtuiging. Het gaat hem ook om waarden en noden, die je eigenlijk bijna terugvindt in de meeste religies.”

Wat beschouw je als één van jouw moeilijkste taken?



“Leerkrachten waarbij het functioneren binnen de school niet vlot verloopt, de juiste en nodige handvaten bieden om het beter te doen en te groeien. Iedereen is ‘lerend’ binnen onze school, zowel de leerlingen als het personeel. Hierop correct inspelen, is niet altijd eenvoudig. Soms moet je ook minder populaire maatregelen nemen en dat is niet altijd gemakkelijk. Elke leerkracht beschikt ook over een peter of een meter qua begeleiding. Met die mensen kunnen ze altijd praten, maar de communicatie moet wel langs twee kanten komen. Als alle info ontbreekt, dan stopt ook de communicatie.”

Over welke zaken heb je het dan bijvoorbeeld?

“Wij zijn een lerende organisatie en dat wil zeggen dat iedereen moet blijven leren. Dat geldt voor de leerlingen, maar ook voor de leerkrachten. Zij moeten up-to-date blijven, een aantal tendensen volgen en een boodschap uitstralen. De wil om hieraan mee te werken, is belangrijk. We moeten steeds nieuwsgierig blijven en open staan voor een aantal zaken. Het kan geen kwaad om eens over het muurtje te kijken, hoe een bepaalde collega het doet. Daar zijn allicht een aantal ‘tricks’ bij terug te vinden. Hoe doet die klas het b.v. bij een andere collega? Reageert zij op dezelfde manier of helemaal anders. Ik noem dat de collectieve visitatie.”

Heb je naast die schoolse verplichtingen en taken nog tijd voor eigen hobby's?

“Het liefste dat ik doe, is lezen. We doen ook graag culturele uitstappen in binnen- of buitenland. Maar als ik me echt heel erg wil ontspannen, dan ga ik koken. Een vroegere spreuk luidde: ‘Als het kriebelt, moet je sporten’. Bij mij is dat ‘Als het kriebelt, moet je koken’. Ik bak ook wel eens en als ik dan te veel gebakken heb, breng ik wel eens iets mee voor de leraarskamer.

Verder speel ik met een viertal vaste spelers graag een fantasie-rollenspel, waarbij de karakters vastliggen. Iedereen kan twee figuren combineren. Zo ben ik het elfje en de dief. Eén van de deelnemers is steeds de slechterik, maar dat weten we niet vooraf. We spreken wel als groep af welk pad we volgen. Een stukje coöperatief en een tikkeltje competitief. Heel leuk!”

Geen rumdrinkster of -verkoopster zoals collega Behets?

“Nee. Maar mijn man drinkt graag een whisky. Ik ook wel, maar het beperkt zich eerder tot proeven.”

Heb je nog dromen op het individuele vlak en op schoolgebied?

“Ik wil graag nog Spaans en Italiaans leren. Samen met mijn man wil ik nog eens doorheen Frankrijk trekken. Misschien ooit eens een B&B openen in dat prachtige land, maar niet te ver in het zuiden. Veel te warm. Eerder iets b.v. in de buurt van Bordeaux of zeker Lyon, een stad die ons hart gestolen heeft. Londen wil ik ook nog beter leren kennen.”

De school wil ik dan weer zien groeien op alle niveaus. Het aantal leerlingen valt momenteel wel mee en ook de kwaliteit willen we blijven garanderen. Weet je dat we ongeschreven afspraken hebben met het Sint-Lievenscollege: onze leerlingen stappen op het openbaar vervoer ter hoogte van de Bolwerkstraat, die van Sint-Lievens aan het oude gerechtsgebouw. Zo ontstaan er geen grote rivaliteiten tussen de verschillende scholengemeenschappen in volle woonwijken.”

Hoe zou je graag de toekomst van het Sint-Norbertusinstituut omschreven zien?

“Een plaats waar iedereen zich goed voelt, geborgen en met veel warmte. Een plaats waar iedereen graag met mekaar samen komt.”



Daarboven

Er zijn zo van die dagen dat ik hem mis.

We ontmoetten elkaar niet zo vaak.

Enfin, toch minstens één tot twee keer per week.

Op donderdagavond en op zondag, want we zongen in dezelfde groep.

(De tijd van groep 1 en 2, dat waren tijden.)

Dat zingen, althans het omzetten van de cijfers 1 tot 7 in muziek, had hij me bijgebracht. Elke donderdag na twaalfen verzamelden zich een groep snotneuzen uit het 'lager' in een klas van Norbertus. Met de moed der wanhoop probeerde hij dan die bende ongeregeld, in de wandelgangen 'voorzangers' genoemd, in de maat en vooral in het gareel te houden. Een lineaal stond zowel ten dienste van de maat als het gareel. Nee, aan hem was niet echt een grote pedagoog verloren gegaan.

Veel later gaf hij dat schoorvoetend toe.

Maar ondertussen hadden we al heel andere dingen te bepraten.

Hij had zo zijn politieke ideeën die hij niet onder stoelen of banken stak.

Gewillig nam hij mijn opinie in ontvangst.

En luisterde hij naar mijn bedenkingen bij de krachtige slogans van zijn favoriete partij – en dus ook de zijne – die onveranderlijk pleitten voor een ongekleurd en onafhankelijk Vlaanderen. Had ik een streepje voor omdat een lid van mijn familie – en ook een naamdrager – op een mooie dag de politieke wereld op zijn kop zette door zijn dieprode kazak te keren en zich te bekeren tot een extreem gedachtengoed en het loze en boze gebulder van die partij? In onze gesprekken kon hij zijn leedvermaak nauwelijks verbergen en misschien hoopte hij stiekem dat ik ook ooit het 'licht' zou zien.

Soms stak hij me een forse omslag met inhoud toe.

Of ik die inhoud, een artikel voor het blad dat u onder ogen hebt, eens wilde lezen en uiteraard ook publiceren. De man had een bijzonder goede pen en de artikels waarin hij zijn passie voor de muziek kon etaleren, getuigden van een degelijke kennis van de materie. Met dezelfde passie ging hij zijn vijanden te lijf. Kop van jut was een man die hij rauw lustte: de legendarische pastoor van Sint-Jacob met wie hij oorspronkelijk, samen met zijn vrouw, een uitstekende relatie onderhield.

Van de ene op de andere dag verzuurde die vriendschap zodanig dat hij een uitlaatklep zocht, en enigszins vond, om zijn gal te spuwen op de man en bij uitbreiding op de kerk en haar bedienaars in heden en verleden. Het geheel doorspekt met de belangrijkste geloofspunten van de Goede Vlaming. Het kon niet ontkend worden dat de man een behoorlijk culturele bagage had. Wie die bagage dacht te mogen aanvullen zonder met zijn wensen en inzichten rekening te houden, zou het geweten hebben. Zo kreeg de arme Klara – die van de radio – regelmatig een serieuze veeg uit de pan. Van wie of wat hij in het vizier had, kon hij brandhout maken.

En dan mochten de slachtoffers van zijn hakbijl nog van geluk spreken dat hij het boeltje niet in brand stak.

Herinnert u zich zijn bijdragen nog?

Wat u onthouden werd, waren, buiten hier en daar een kromzin, de massa's uitroeptekens, vraagtekens en HOOFDLETTERS die zijn betoog de nodige kracht moesten bijzetten. (Hij heeft me deze opschoningen nooit kwalijk genomen.)

Hebben ze daar destijds bij de GVA ook wat moeten retoucheren in de lezersbrieven die hij, in de voetsporen van zijn schrijvende vader, met de regelmaat van een luid tikkende klok naar de krant stuurde?

Het woord 'Hitler' kwam nooit uit zijn pen.

En geloof het of niet, onze gesprekken draaiden zeer vaak rond de man die een onuitwisbare stempel gedrukt heeft op de recente geschiedenis. Niet dat hij, zijn ideologische overtuiging in acht genomen, een fan was, maar er mocht geen woord over de man verschijnen of hij wou het lezen. In mij had hij een gewillige sparringpartner gevonden. Dat gold ook voor klassieke muziek.

Voor zover ik weet ging hij nooit naar concerten.

Maar geen repetitie of uitvoering zonder vermelding van zijn nieuwste aanwinsten, oorspronkelijk lp's en later cd's. De man heeft nooit beseft hoe vaak hij mij op kosten heeft gejaagd. Al moest ik toch soms de handdoek in de ring gooien en liet ik hier en daar een Requiem aan mij voorbijgaan.

Requiem. Geen groter vreugde kon men Sus B. - A verschaffen dan hem het verschijnen van een nieuwe opname te melden.

Nu, Sus B. - A is dood en Requiescat in pace.

Toch heb ik post mortem nog goed nieuws voor hem.

Enkele jaren geleden ontdekte een musicologe in een archief in Wenen een gedrukt exemplaar van een Requiem. Het enige bewaarde exemplaar bleek later.

De componist is ene Van Steenlant.

Rond 1650 was de man aan het door Sus B. - A verguisde Sint-Jacob verbonden als componist en organist.

Als we dirigent Frank Angsteribbe mogen geloven is het Requiem een ontdekking én een werk van formaat. 'Ik sloeg de partituur open en dacht dat ik een Rubens zag. Kleur! Contrast! Structuur! De muziek barst van de Italiaanse flair. Er waait zelfs wat opera door. Uit de muziek maak ik alvast op dat men de dood toen heel anders zag: als de overgang van één leven naar een ander, waarin alles lustig zou doorgaan.'

(DS 1 februari 2022)

Sus B. - A zou in zijn nopjes geweest zijn met de overdaad aan uitroeptekens.

Het Antwerp Requiem, zoals het werk ondertussen gedoopt werd, ging op 1 februari in première in Gent. De cd is voor later dit jaar.

Die koop ik alvast.

Wat ik ervan vond, hoort hij nog wel van mij.

Tenminste, als het waar is dat daarboven alles lustig doorgaat.



Dicht bij jou

Radio Minerva staat op het punt te verdwijnen.

Een ramp staat op het punt zich te voltrekken.

Ik heb het over mensen van wie de ouders misschien nog met een Minerva gereden hebben. Of, wie weet, zichzelf. Mensen die op weg zijn om definitief een punt te zetten achter hun levensverhaal. Of een vraagteken, of een paar uitroeptekens of een paar puntjes in de hoop dat het ergens wel verder zal gaan.

Voor hun kaarsje onherroepelijk uitgeblazen wordt, klampen ze zich vaak nog vast aan die dagen waarop het licht nog uitbundig scheen in hun leven.

De dagen waarop hun ouders en aanverwanten zongen van 'Daarbij die molen' terwijl zij op hun portatief de knop draaiden en keerden om ongestoord naar 'Jailhouse Rock' te kunnen luisteren. Of naar 'April love', naar 'I'm just a lonely boy' of meer geletterden naar 'Tous les garçons et les filles'.

U weet beslist wat ik bedoel.

Aan de knoppen draaien is er nu niet meer bij.

Maar de klank van die stoute dagen maakt hun ziel nog steeds amoureuus. En die willen ze terug horen. Opnieuw en opnieuw. In hun woonzorgcentrum, hun verzorgingstehuis, hun rusthuis, hun assistentiewoning of waar ze ook maar achtergelaten of gedumpt werden. Of gewoonweg in de eigen woning waar ze hun was, plas en strijk nog zonder assistentie doen. En waar ze ongestoord – ‘Alles goed madammeke?’ – hun allesbehalve opgedroogde artistieke creativiteit op canvas of papier kunnen etaleren. De meegezongen teksten zijn nu en dan wat geërodeerd, maar de melodieën zitten nog alzheimervrij in hun hoofden gebeiteld.

Vormden die teksten tenslotte niet de stof van hun eerste bijlessen Engels, Frans en, in mindere mate, Duits. Maar binnenkort staat de minder jonge Antwerpenaar in de kou. De radiozender Minerva die al veertig jaar de klankband was van zijn zo goed als voltooide leven, gaat binnenkort op de schop. Een ministerieel besluit heeft dat besloten.

De senioren onder de sinjoren, zij die in hun kinderjaren vaak niet verder kwamen dan de Rive Gauche, het Knokke sur l’Escaut – de plaats trouwens waar hun plaatjes gedraaid worden – begrijpen het niet. En aanvaarden het niet.

Een Revolte in het Rusthuis is nog niet aan de orde. Ontelbare reumatische vingers hebben zich ondertussen al wel massaal rond de balpen gekromd om met een handtekening de minister van dat onzalige besluit op andere gedachten te brengen.

Voor de stokoude sinjoren was Minerva een chique auto. Voor de Etrusken, die er niet meer zijn, was ze godin van de wijsheid. De propagandiste van een aangenaam leven. De uitvindster van de fluit. Beste lezers, leg úw vinger op de wonde. Fluit de minister terug. Denk vooruit.



Weet je dat...

...in tegenstelling tot hetgeen sommigen verwachtten, de repetities van ons koor niet in november of in september 2022 beginnen, maar reeds in het begin van maart!

...vele manstemmen dat zelfs goed nieuws vinden!

...er nog goed nieuws is: we zingen zonder mondkap, maar met een nauwkeurig in het oog gehouden CO2-meter. Persoonlijke thermometer mag, maar is niet verplicht!

...je ook best aanwezig kan zijn op de repetities, want er worden daar wonderbaarlijke dingen gemeld, nl. dat we gaan zingen.

...onze dirigent en het bestuur alvast spreken over een aantal muzikale uitdagingen, waarover ze pas op 3 maart uitsluitel kunnen geven. De geheime onderhandelingen daarover vonden immers plaats op een niet nader te noemen plaats en sommigen spreken van een uiterst lange tafel.

...er meer leden zijn zoals Marc C. die al uitkijken naar de stemoefeningen die Johan in petto heeft. Dat er anderen zijn die al uitkijken of ze na de repetities nog steeds hun stembanden kunnen onderhouden. Met drank uit flesjes met de gepaste houdbaarheidsdatum.

...het bestuur beloofde om, na het beëindigen van de coronaperikelen, te zorgen voor een gratis alternatief voor de leden en hun partners, omwille van de gemiste Ceciliasoupers.

...het niet bij beloften bleef bij dit edelachtbaar bestuur, want op 24 april mogen de voetjes onder tafel geschoven worden voor een heerlijke brunch.

...bij die gelegenheid ook onze jubilarissen in de bloemetjes gezet worden.

...Paul Avermaete in een vriendelijk briefje liet weten dat hij wegens verplaatsingsproblemen afziet van verdere deelname aan de activiteiten van ons koor. Wij bedanken hem voor de bewezen diensten in het verleden, tot en met de chips na de repetities.

...Paul intussen zijn stem leent aan het koor Continuo in Schotenhof, waar hij met zijn vriendin en medezangster nog wel mobiel geraakt. Veel zangvreugde gewenst!

...er een hele polemiek ontstond naar aanleiding van het gebruik 'nougabollen' in de vorige Eigen Krabbels. Verschueren en Van Dale zijn het unaniem eens: ze geven het woord niet. Wolters bood dan wel een geldig

alternatief door te stellen dat we in feite 'nougat' moeten schrijven in het Nederlands en niks belet ons daar het woord 'bollen' aan toe te voegen. Dus: nougatbollen!

...er nieuwe conciërges zijn in Radeske?

Op www.radeske.be kan je al kennis maken met het sympathieke duo

Kachiri en Adriaan.



...ook de werkploeg van Radeske niet heeft stil gezeten: sollicitatiegesprekken, opruim (nog voor de grote storm van midden februari!), kennis maken met de nieuwe conciërges, voorbereiding feest 50 jaar Radeske...

...de gewone burger zich afvraagt waar ze de tijd vandaan halen om dit allemaal rond te krijgen. Het antwoord is simpel – hebben we ergens gehoord – ze hebben een hart voor 'ons aller kindje Radeske'.

...de werkploeg 'Meneer' elke keer begroet als ze samenkomt in Radeske.



...ons oud-lid Karel De Colvenaer nog steeds muzikaal actief is en met Boenkeroep op 2 maart om 20 uur te beluisteren en te bekijken is in 'Den Trol' in Schoten.

...nog een ander oud-lid Leo Jacobs ons allemaal uitnodigt om op donderdag 24 maart in de mooie zaal De Capo (Lintsesteenweg 1 in Hove) te komen luisteren naar een prachtig concert. Meer info op: cultuur@hove.be of 03/4543901. Het concert is ook al twee keer uitgesteld wegens...jawell!



...Leo en zijn kompanen niet beseffen dat wij intussen op donderdag repeteren, tenzij Johan ons die dag vrijaf geeft bij de ZWK.



...ook onze vrienden van de Chorale Caecilia hun klassieke Mattheuspassie van JS Bach ten beste geven op 25 en 26 maart in de Sint-Carolus Borromeuskerk en op 31 maart in DeSingel, telkens om 20u.

...de Chorale niet langer Beatrijs De Winter (gedelegeerd bestuurder) als voorzitter heeft. Walter Van Rijsbergen neemt er opnieuw de honneurs waar als voorzitter, Helga Ophoff is secretaris en ex-Norbertijn Walter Van den Heuvel is er penningmeester.

...er dit jaar opnieuw een wandeling van de ZWK en alle sympathisanten plaatsvindt op 1 mei. Info volgt later.

...onze vrienden Guido Bontenakel (Groen Veld, Wilrijk), André Fordel (Pieter van Hobokenstraat) en Guy Davidson (Bosuil, neen niet het stadion maar aan de overkant) nog steeds graag uitkijken naar een bezoekje.



Guido

André

Guy

Advertentie

Johan Van Asch

Verzekeringsmakelaar

Lid FVF Federatie voor Verzekerings- en Financiële tussenpersonen **FSMA**
11081A

Gsm 0479 98 10 65 *Verzekeraar van het Radeske*

Ondernemingsnummer 0525.898.564

Agentschaphouder Baloise Insurance en Euromex



Je Makelaar

Je beste
Verzekering

Onze voorbije periode ... CODE **ROOD**

En in de toekomst ... CODE **ORANJE**

Zondag 6 maart 2022 - 10u30

Heilige Geest – 1^{ste} zondag vd vasten

Zondag 3 april 2022 - 10u30

Heilige Geest – 5^{de} zondag vd vasten

Donderdag 14 april 2022 - 19u00

Heilige Geest – Witte Donderdag

Vrijdag 15 april 2022 – 19u00

Heilige Geest – Goede Vrijdag

Zondag 1 mei 2022 – 10u30

Heilige Geest – 3^{de} Paaszondag

Zondag 1 mei 2022 – 14u00

??? - Wandeling

En de verre toekomst ... CODE **GROEN**

Zondag 5 juni
2022



RADESKE
50 jaar+2

Werkten mee aan dit nummer:

Luc Korthoutd, Johan Clerckx, Guido De Graeve, Jenny Backx, Rik Neel, Katrien Van Herbruggen, Ludo Engelen, Tony Ah Munn, Paul Avermaete, Marcel Coppens (v.u.).